

|||||

delat-ada adj. Acusat, in-
culpat; bandit.

adj. i

del, contracció de la preposició de
i l'article el.

delació f. Acció de delatar. S'han
afegat com a conseqüència d'una de-
lació

delatable adj. Digue d'èsser delatat

delatant adj. Que ~~delatava~~ delata

delatar v. tr. Portar a coneixement
de la justícia un crim o un delicta;
descobrir (algú) d'alguna cosa que vol-
dria amagar. El van delatar com a cor-
ruptor. Agudes paraules el delaten.

Dient això, tu maleix et delates
delator -a. m. i f. ^{Que} el que delata, esp.
per motius baixos o menys preables.